

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18.07.1979, sp. zn. 1 Tz 40/79, ECLI:CZ:NS:1979:1.TZ.40.1979.1

Číslo: 15/1980

Právní věta: Pořizování základních prostředků, které je v rozporu s vyhláškou č. 152/1975 Sb., o financování reprodukce základních prostředků, naplňuje znaky trestného činu porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 18.07.1979

Spisová značka: 1 Tz 40/79

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky

Předpisy: 140/1961 Sb. § 24 odst. 1 písm. a
§ 127 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 15/1980 sb. rozh.

Pořizování základních prostředků, které je v rozporu s vyhláškou č. 152/1975 Sb., o financování reprodukce základních prostředků, naplňuje znaky trestného činu porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1 tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 18. 7. 1979 sp. zn. [1 Tz 40/79](#).)

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR zrušil Nejvyšší soud ČSR rozsudek okresního soudu v Mělníku ze dne 28. 6. 1978 sp. zn. 3 T 27/78 a usnesením krajského soudu v Praze ze dne 29. 1. 1979 sp. zn. 2 To 3/79 a přikázal okresnímu soudu v Mělníku, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Mělníku z 28. 6. 1978 sp. zn. 3 T 27/78 byl obviněný uznán vinným trestným činem porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1 tr. zák. Podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zák. upustil soud od potrestání obviněného. Odvolání obviněného podané proti tomuto rozsudku krajský soud v Praze zamítl usnesením z 29. ledna 1979

sp. zn. 2 To 3/79 podle § 256 tr. ř.

Trestná činnost obviněného spočívala podle výroku rozsudku okresního soudu v tom, že obviněný jako ekonom Komunálních služeb v K. v listopadu 1975 obešel předpisy o financování investic tak, že po vyčerpání limitu pro nákup investic opatřil pro podnik dvě nová nákladní auta v ceně 240 720,- Kčs tím způsobem, že zařídil, aby prodejna Mototechny dodala vozidla autobazaru Komunálních služeb M., odkud pak s přírážkou 12 670,- Kčs byla vyfakturována Komunálním službám v K.

Nejvyšší soud ČSR shledal, že výrokem o opuštění od potrestání byl porušen zákon.

Na podkladě řádně provedeného dokazování okresní soud zjistil, že obviněný jako ekonom Komunálních služeb v K. provedl v listopadu 1975 neoprávněný nákup dvou nákladních automobilů tovární značky Avia 30 v ceně 240 720,- Kčs z prodejny n. p. Mototechna v N. pro komunální služby v K. přesto, že podnik měl již vyčerpán závazný limit pro nákup investic. Z tohoto důvodu pobočka Státní banky československé v M. odmítal proplatit faktury an výše uvedenou kupní cenu. Obviněný ve snaze získat nákladní auta nechal je vyfakturovat Komunálním službám M. a od tohoto podniku je koupil prostřednictvím autobazaru pro Komunální služby v K. jako tzv. jinou investic, přičemž za zprostředkování vyplatil částku 12 670,- Kčs jako 5 provizi k původní ceně vozidle. Šlo však o nová vozidla, která byla přímo z Mototechny převezena do komunálních služeb K. a v době provedení uvedené machinace již byla evidována v majetku této organizace.

Toto jednání obviněného okresní soud správně posoudil i po stránce právní, když v něm shledal znaky skutkové podstaty trestného činu porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1 tr. zák. Zjištěným postupem obviněný jako odpovědný hospodářský pracovník dosáhl toho, že podnik získal investice v hodnotě 240 720,- Kčs, ač měl již limit k jejich nákupu vyčerpáný. Obviněný takto jednal v rozporu s ustanovením § 10 písm. a) vyhlášky č. 152/1975 Sb., o financování reprodukce základních prostředků, podle něhož státní hospodářské organizace mohou financovat investice, jimiž jsou mimo jiné i hmotné a finanční zdroje vynakládané na pořizování nových základních prostředků (§ 7 odst. 1 cit. vyhlášky), jen z prostředků soustředěných ve fondu výstavby, popřípadě ve fondu drobných podnikových investic, přičemž peněžní prostředky těchto fondů se vkládají na samostatný účet zřízený u Státní banky československé (§ 14 odst. 8, § 16 odst. 6 nařízení vlády ČSSR č. 151/1975 Sb.). Obejití těchto předpisů způsobem, jakým postupoval obviněný, je závažným porušením hospodářské kázně, které postihuje ustanovení § 127 odst. 1 tr. zák. jako trestný čin.

Výrok o vině v rozsudku okresního soudu je tedy v souladu se stavem věci i zákonem.

V dalším pak Nejvyšší soud ČSR uvedl, že v posuzovaném případě nebyly dány podmínky pro opuštění od potrestání obviněného. Okresní soud proto porušil zákona v ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) tr. zák., když od potrestání upustil.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací po přezkoumání výroku o opuštění od potrestání správně vytkl, že okresní soud pochybil, neboť v tomto případě nebyly splněny podmínky § 24 odst. 1 písm. a) tr. zák. Pochybení okresního soudu však nemohl napravit, poněvadž nebylo podáno odvolání prokurátora v neprospěch obviněného.